

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 6. oktobra spriedums (*Cour administrative* (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *État luxembourgeois/B* (C-245/19) un *État luxembourgeois/B, C, D, F.C.* (C-246/19)

(Apvienotās lietas C-245/19 un C-246/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2011/16/ES – Administratīva sadarbība nodokļu jomā – 1. un 5. pants – Rīkojums par informācijas paziņošanu dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas rīkojas, izpildot citas dalībvalsts kompetentās iestādes informācijas apmaiņas pieprasījumu – Persona, kā rīcībā ir informācija, kuras paziņošanu pieprasa pirmās dalībvalsts kompetentā iestāde – Nodokļu maksātājs, uz kuru attiecas otrās dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma pamatā esošā izmeklēšana – Trešās personas, ar kurām šim nodokļu maksātājam ir juridiskas attiecības, ar bankām saistītas attiecības, finanšu attiecības vai, plašākā nozīmē, ekonomiskas attiecības – Tiesību aizsardzība tiesā – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – 52. panta 1. punkts – Ierobežojums – Juridiskais pamats – Tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību būtiskā satura ievērošana – Tāda tiesību aizsardzības līdzekļa esamība, kas attiecīgajiem nodokļu maksātājiem nodrošina efektīvu kontroli attiecībā uz visiem faktiskajiem un tiesību jautājumiem, kuriem ir nozīme lietā, kā arī efektīvu tādu tiesību aizsardzību tiesā, ko tiem garantē Savienības tiesības – Savienības atzīts vispārējo interešu mērķis – Cīņa pret starptautisku krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas – Samērīgums – Rīkojumā par informācijas paziņošanu norādītās informācijas “prognozējama svarīgums” – Pārbaude tiesā – Apjoms – Vērā ņemamie personīgie, laika un materiālie elementi)

(2020/C 414/06)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative

Pamatlietas puses

Prasītāja: *État luxembourgeois* (C-245/19), (C-246/19)

Atbildētāji: B (C-245/19), B, C, D, F.C. (C-246/19)

Piedaloties: A (C-246/19)

Rezolutīvā daļa

1) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants, aplūkots kopsakarā ar tās 7. un 8. pantu, kā arī tās 52. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- tas nepieļauj, ka tādas dalībvalsts normatīvajos aktos, kura īsteno ar Padomes Direktīvu 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK, kas grozīta ar Padomes Direktīvu 2014/107/ES (2014. gada 9. decembris), izveidoto procedūru informācijas apmaiņai pēc pieprasījuma, ir izslēgta iespēja, ka lēmumu, ar ko šīs dalībvalsts kompetentā iestāde uzdod personai, kuras rīcībā ir informācija, sniegt tai šo informāciju, lai izpildītu citas dalībvalsts kompetentās iestādes iesniegto informācijas apmaiņas pieprasījumu, šāda persona var apstrīdēt, un
- tas pieļauj, ka ar šādiem normatīvajiem aktiem tiek izslēgta iespēja, ka šādu lēmumu var apstrīdēt nodokļu maksātājs, uz kuru šajā citā dalībvalstī attiecas minētā pieprasījuma pamatā esošā izmeklēšana, kā arī trešās personas, uz kurām attiecas konkrētā informācija.

- 2) Direktīvas 2011/16, kas grozīta ar Direktīvu 2014/107, 1. panta 1. punkts un 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka lēmums – ar ko dalībvalsts kompetentā iestāde uzdod personai, kuras rīcībā ir informācija, sniegt tai šo informāciju, lai izpildītu citas dalībvalsts kompetentās iestādes iesniegto informācijas apmaiņas pieprasījumu –, aplūkots kopā ar šo pieprasījumu, ir uzskatāms par tādu, kas attiecas uz informāciju, kura acīmredzami nešķiet tāda, kas nav prognozējami svarīga, tādēļ ka tajā ir norādīta personas, kuras rīcībā ir attiecīgā informācija, identitāte, nodokļu maksātāja, uz ko attiecas informācijas apmaiņas pieprasījuma pamatā esošā izmeklēšana, identitāte un ar šo izmeklēšanu aptvertais laikposms, un tas attiecas uz līgumiem, rēķinu izrakstīšanu un maksājumiem, kuri, gan nebūdami precīzi identificēti, tomēr ir ierobežoti ar tādiem kritērijiem kā, pirmkārt, fakts, ka tos attiecīgi ir noslēgusi vai veikusi persona, kuras rīcībā ir informācija, otrkārt, apstākļi, ka tie ir veikti ar šo izmeklēšanu aptvertajā laikposmā, un, treškārt, to saikne ar attiecīgo nodokļu maksātāju.

(¹) OV C 213, 24.6.2019.

Tiesas (septītā palāta) 2020. gada 8. oktobra spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Staatssecretaris van Financiën/Exter BV*

(Lieta C-330/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Regula (EEK) Nr. 2913/92 – Kopienas Muitas kodekss – 121. panta 1. punkts – Procedūra “ievešana pārstrādei” – Laišana brīvā apgrozībā – Muitas parāda rašanās – Parāda noteikšana – Jēdziens “muitošanas elementi” – Preferenciāla tarifa pasākuma ņemšana vērā)

(2020/C 414/07)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Atbildētāja: *Exter BV*

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 121. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda preferenciālā tarifa pasākuma piemērošana, kas izraisa samazinātu muitas nodokļa likmi, kas bija spēkā brīdī, kad tika pieņemta deklarācija par preču nodošanu procedūrā “ievešana pārstrādei”, bet kas bija apturēta datumā, kad tika pieņemta deklarācija par šo preču laišanu brīvā apgrozībā.

(¹) OV C 238, 15.7.2019.